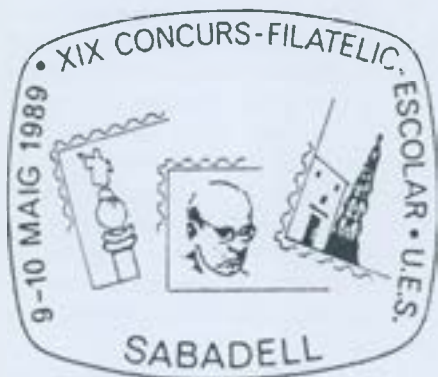

Dances catalanes

Ball de l'esquerrana (Alinyà - Lleida)

per Daniel Sanahuja i Capella

sabadellenc

avantatges que la filatèlia els reporta i el complement que els suposa en l'ensenyança, apart de l'educació més seriosa que rep el noi que col·lecciona. Sense que els sigui un esforç aprenen amb més facilitat, ciències, matemàtiques, geografia, història, etc. etc. amb menys memorització que la que els obliguen els llibres sense imatges.

Desitgem, de debó que si de nou l'any que ve es repeteix i podem arribar al 20è CONCURS aquest hauria d'ésser extraordinari i poguer veure la mainada meravellant-se el poder concòrrer al concurs, que si es fa com estem acostumats, marcarà una fita en el filatèlisme nacional, ja que poques entitats han pogut arribar a aquesta majoria d'edat que significa un 20è CONCURS.

PAPERERIA
MATERIAL D'OFICINA
REVISTES - DIARIS
FOTOCÒPIES

GOMBAU

PALANCA, 7 - Tel. 725 87 80 - 08202 SABADELL

l'artística
COMPRA-VENDA

*Calaixeres, Mobles, Llums, Bescuits,
Porcellanes, Nines, Postals i Llibres*

BORRIANA, 35-37
TEL. 725 62 30 08202 SABADELL

L'ESQUERRANA

(Alinyà)

* Armonització i instrumentació:

ANTONI CATALA

PIANO

Alegre

Havia estat un ball molt estès, especialment per contrades del Pallars, i això havia donat lloc a la formació de nombroses variants, tant melòdiques com coreogràfiques, si bé totes elles tenien comunitat de caràcter i diferien molt poc unes de les altres. Al poble d'Alòs havia estat ballada l'ESQUERRANA amb acompanyament de pandero.

Hi ha una tradició popular segons la qual un dels comtes del Pallars tenia una filla mancada del braç dret, raó per la qual li deien l'ESQUERRANA. La donzella en qüestió amava molt la dansa, però no podia practicar-la per manca del braç. Desitjós el comte de tenir contenta la seva filla, féu fer una crida per totes les terres del comtat oferint una bona recompensa a aquell dels seus vasalls que sabés inventar una dansa que, bo i éssent graciosa i galana com la que més ho fos, pogués ésser ballada sense intervenció del braç dret; així la seva filla podria dansar malgrat el defecte que li ho impedia en les danses co-

rrents. El desig del comte es vegé satisfet gràcies a l'invent de la dansa que fou anomenada ESQUERRANA pel fet que les balladores només havien d'emprar-hi el braç esquerre. Hi ha una corranda el sentit de la qual sembla anar lligat amb la llegenda que acabem d'esmentar.

*Vós a mi em doneu la dreta
i jo l'esquerra us tinc de dar,
puix per ser desgraciadeta
Déu al món em va posar.*

Foto de Tomàs Mañosa.

